

Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 4 sierpnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w ustępie drugim § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 roku w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) podatek spożywczy (akcyzy) od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego alkoholu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 2.000 mk. na 2.500 mk. a w gorzelniach przemysłowych z 2.100 mk. na 2.500 mk.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykach lub gotowych wyrobach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 200 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowych spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach — a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyzy i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posylek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania za-

pasów spirytusu zarządzonego niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1922 roku.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

954.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 10 listopada 1922 r.

o ulgach dla aplikantów zawodów prawniczych, którym służba wojskowa przeszkodziła w odbyciu aplikacji.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 17 sierpnia 1916 r. (aust. dz. u. p. № 262) rozporządzam:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 sierpnia 1916 (aust. dz. u. p. № 268) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem ogłoszonym w № 67 Dz. U. R. P. z 1919 r. poz. 412, ulega zmianom następującym.

1. W § 3 do punktu 1 dodaje się następujące zdanie:

„W czasokres, który spędzony być ma u adwokata po osiągnięciu stopnia doktora praw (§ 2 b. ord. adw.), wlicza się służbę wojskową, choćby pełnienie jej przypadło na czas przed uzyskaniem tego stopnia”.

2. § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Aplikantom zawodów prawniczych, którzy z jakiegokolwiek godnej uwzględnienia przyczyny, pozostającej w związku z obecną wojną doznali przeszkody w wykonywaniu swego zawodu cywilnego, może Minister Sprawiedliwości pozwolić na wliczenie czasu przeszkody, chociażby nie wszystkie określone w §§ 2—6 wymogi były spełnione”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

955.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 10 listopada 1922 r.

w przedmiocie utworzenia Wileńskiego Okręgu Probierczego.

Na mocy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz

organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. na Ziemię Wileńską (Dz. U. R. P. № 69 poz. 619) sprostowanie № 104 poz. 971 zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się wileński okrąg probierczy dla powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego z siedzibą okręgowego urzędu probierczego w Wilnie.

§ 2. Na obszar powiatów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia wprowadza się następujące rozporządzenia:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 566) z wyjątkiem przepisów przechodnich,
- 2) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 108 poz. 790),
- 3) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dalszym podwyższeniu niektórych opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 34 poz. 293).

§ 3. Wszystkie złote i srebrne wyroby włącznie z zegarkami, nieostemplowane polskimi państwowymi cechami probierczymi, znajdujące się u wytwórców lub w handlu na obszarze wileńskiego okręgu probierczego, winny być złożone w okresie od dnia 1 grudnia 1922 r. do 1 czerwca 1923 r. w wileńskim urzędzie probierczym w celu próbowania, cechowania i uiszczenia opłat probierczych z tem, że:

- 1) wyroby czyniące zadość próbie legalnej, t. j. przynajmniej 0,583 dla wyrobów złotych i 0,800 dla wyrobów srebrnych (z uwzględnieniem dopuszczalnego uchybienia) winny być ocechowane normalnie podług przepisów cechowania,
- 2) wyroby złote próby 0,550 do 0,583 oraz srebrne próby 0,750 do 0,800 winny otrzymać cechę przechodnią: „rękojeść szabli” i jako takie mogą być w obrocie handlowym tylko w okresie od 1 grudnia 1922 r. do 1 grudnia 1923 roku poczem, o ile nie zostaną wycofane z obrotu, winny być uważane jako niskopróbne (art. 349 i 353 Kod. Kar.).
- 3) wyroby złote próby niższej od 0,550 i srebrne próby niższej od 0,750 winny być uważane jako niskopróbne.

Wyroby złote i srebrne bez znaku imiennego zarejestrowanego w wileńskim urzędzie probierczym winny otrzymać wzamian cechę: „głową sowy”.

§ 4. Niezależnie od wyrobów, wymienionych w § 3, również także nowowytworzone oraz nowo-wypuszczane na rynek złote i srebrne wyroby winny być od dnia 1 grudnia 1922 r. składane do próbo-

wania, cechowania i uiszczenia opłat probierczych w wileńskim urzędzie probierczym. Wyroby te winny posiadać wyraźnie wybity znak imienny, zarejestrowany w wileńskim urzędzie probierczym.

§ 5. Wileński urząd probierczy z dniem 1 czerwca 1923 roku wycofa z użycia cechę przechodnią: „rękojeść szabli”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

956.

Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 10 listopada 1922 r.

w przedmiocie tymczasowego przekazania spraw dotyczących nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi na obszarze województwa nowogródzkiego—wileńskiego urzędowi probierczemu oraz na obszarze województw: poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego—Głównemu Urzędowi Probierczemu w Warszawie.

Na mocy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 64 poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie sprawy w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi przekazuje się w granicach:

- a) województwa nowogródzkiego—wileńskiemu urzędowi probierczemu;
- b) województw: poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego — Głównemu Urzędowi Probierczemu w Warszawie.

§ 2. Na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego wojewódz-